Udskriftsdato: 15. april 2024

2013/1 LSF 162 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om dansk indfødsret (Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2013-9300-0007

Fremsat den 26. marts 2014 af justitsministeren (Karen Hækkerup)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dansk indfødsret

(Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.)

§ 1

I lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, som ændret ved lov nr. 542 af 24. juni 2005 og lov nr. 647 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 1, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »eller moderen« til: », moderen eller medmoderen«, og *2. pkt.,* ophæves.

2. Efter § 3 indsættes:

»**§ 3 A.** En udlænding, der er født her i riget og opfylder betingelserne i stk. 2, erhverver dansk indfødsret ved over for statsforvaltningen at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Erklæring kan afgives af personer, der

1) har aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 eller er fyldt 18 år,
2) ikke er fyldt 19 år,
3) på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget,
4) har haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 12 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år,
5) ikke er idømt
   a) bøde på 3.000 kr. og derover,
   b) 20 dagbøder og derover for overtrædelse af straffeloven,
   c) bøde for spirituskørsel,
   d) bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer,
   e) bøde for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13,
   f) betinget eller ubetinget frihedsstraf, eller
   g) forvaring, anbringelses- eller behandlingsdom eller ungdomssanktion,
6) ikke er meddelt tiltalefrafald med vilkår, jf. retsplejelovens § 723,
7) ikke er meddelt advarsel efter lov om euforiserende stoffer, og
8) ikke er sigtede for en lovovertrædelse.

Stk. 3. Stk. 2, nr. 1, finder ikke anvendelse for personer, der er fyldt 15 år, og som ved lægeerklæring, jf. bilag 1, dokumenterer at have en langvarig nedsættelse af funktionsevnen, som påvirker evnen til eller muligheden for at gennemføre ét eller flere af folkeskolens afsluttende prøvefag i 9. eller 10. klasse.

Stk. 4. Personer, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring, jf. stk. 2, nr. 8, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 19 år, hvis den pågældende ved afgørelsen ikke er blevet idømt en sanktion omfattet af stk. 2, nr. 5, eller meddelt tiltalefrafald eller advarsel efter stk. 2, nr. 6 og 7.«

3. I *§ 4 A, stk. 1* og *stk. 2, 1. pkt.*, og *§ 12, stk. 4,* ændres »§§ 3 og 4« til: »§§ 3-4«.

4. *§ 4 A, stk. 3*, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

5. I *§ 4 A, stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 3 eller § 4« til: »§§ 3, 3 A eller 4«.

6. I *§ 5, stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§§ 3«: », 3 A«.

7. I *§ 12, stk. 1*, indsættes efter *1. pkt.*:
»Ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret betales et gebyr på 1.100 kr.«

8. I *§ 12, stk. 1, 2. pkt.*, der bliver 3. pkt., ændres »gebyrets« til: »gebyrernes«.

9. I *§ 12* indsættes som *stk. 6-8*:
»Stk. 6. Udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af en sag om dansk indfødsret afholdes af den, som sagen vedrører.
Stk. 7. Til brug for behandlingen af en sag om dansk indfødsret skal den, som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det slægtskab, som danner grundlag for en konstatering af dansk indfødsret eller en opnåelse af dansk indfødsret, medvirke til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet, hvis dette ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret. Udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen om dansk indfødsret vedrører.
Stk. 8. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret.«

10. Som *bilag 1* indsættes bilag 1 til denne lov.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.
Stk. 2. § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse for børn, der er født før lovens ikrafttræden. For disse børn finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

»Bilag 1

Lægeerklæring til brug ved statsforvaltningens behandling af erklæringer om dansk indfødsret

Erklæringen udfyldes af lægen. Punkt B skal kun udfyldes, såfremt lægen svarer "ja" i punkt A.

Patientoplysninger (navn, adresse, CPR-nr.).

A: Langvarig nedsættelse af funktionsevnen

Har patienten en langvarig nedsættelse af funktionsevnen?

☐ Ja

☐ Nej

Som eksempler på langvarige funktionsnedsættelser af fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk karakter, der kan medføre en langvarig nedsættelse af funktionsevnen, kan nævnes mobilitetsproblemer, f.eks. langvarige problemer med ryg, arme og ben, kroniske eller fremadskridende sygdomme, f.eks. sklerose og hjerte-kar-sygdomme, psykiske lidelser, f.eks. langvarig depression, langvarig skizofreni, langvarige psykoser og langvarig eller kronisk PTSD, langvarige problemer med sanser og kommunikation, f.eks. afasi, samt udviklingshæmmede og hjerneskadede.

B: Sammenhæng mellem den langvarige nedsættelse af funktionsevnen og folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse

Påvirker/påvirkede den langvarige nedsættelse af funktionsevnen patientens evne til eller mulighed for at gennemføre ét eller flere af folkeskolens afsluttende prøvefag i 9. eller 10. klasse?

☐ Ja

☐ Nej

Spørgsmålet vedrører:
1) Patientens evne til eller mulighed for at deltage i eller tilegne sig undervisning, og/eller
2) patientens evne til eller mulighed for at aflægge prøve.

Lægens stilling, navn, adresse og CVR/SE-nummer	Sted, dato og underskrift

ID-nr. 03.20.12.01. Lægeforeningens Attestudvalg og Justitsministeriet

«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Gældende ret
   2.1. Forholdet til grundlovens § 44
   2.2. Erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen
   2.3. Erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring
3. Lovforslagets indhold
   3.1. Erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen
   3.2. Erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring for unge som er født og opvokset i Danmark
   3.3. Mindreårige og personer under værgemål
   3.4. Dna-undersøgelser
4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
5. Ligestillingsmæssige konsekvenser
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
8. Administrative konsekvenser for borgere
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer mv.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

1.1. Som anført i regeringsgrundlaget fra oktober 2011, "Et Danmark, der står sammen", skal reglerne om statsborgerskab bruges aktivt til at fremme integration. Regeringen vil sende det tydelige signal, at udlændinge, der har boet i Danmark i flere år, og hvor integrationen er lykkedes, kan blive danske statsborgere.

Det fremgår endvidere af regeringsgrundlaget, at unge, som er født og opvokset i Danmark, og som består folkeskolens afgangsprøve med gennemsnitskarakteren 02, skal tilbydes automatisk dansk statsborgerskab, medmindre de er dømt for alvorlig kriminalitet. Unge, som er født og opvokset i Danmark, skal dog uanset bestået folkeskoleeksamen automatisk tilbydes statsborgerskab som 18-årige, medmindre de er dømt for alvorlig kriminalitet.

Formålet med lovforslaget er på den baggrund navnlig at udmønte regeringens initiativ om lettere adgang til statsborgerskab for unge, som er født og opvokset i Danmark.

Forslaget indebærer, at unge udlændinge, som er født og opvokset i Danmark, gives mulighed for under visse betingelser at opnå dansk indfødsret ved at afgive erklæring herom. Ved indførelse af en erklæringsadgang fremstår erhvervelse af dansk indfødsret som et tilbud til den unge, samtidig med at den unge får mulighed for at erhverve dansk indfødsret på en både enkel og hurtig måde.

1.2. Efter den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 1, stk. 1, erhverver et barn født i udlandet, uden for ægteskab, kun dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen er dansk. Denne forskelsbehandling ved adgangen til at opnå indfødsret kan imidlertid rejse spørgsmål i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 i sammenhæng med artikel 8, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 11. oktober 2011 i sagen *Genovese mod Malta* (53124/09).

Lovforslaget indebærer på den baggrund endvidere en ændring af indfødsretslovens § 1, stk. 1, således at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen eller faderen er dansk, uanset om barnet er født i eller uden for ægteskab.

Et barn født i udlandet, uden for ægteskab, af en udenlandsk mor og en dansk far vil derved fremover også erhverve dansk indfødsret ved fødslen.

1.3. Herudover indebærer forslaget en ændring af indfødsretslovens § 1, stk. 1, således at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis medmoderen er dansk.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love (Medmoderskab m.v.), som ændret ved lov nr. 1313 af 27. november 2013 om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., vævsloven, børneloven, lov om børns forsørgelse og retsplejeloven, hvorved bl.a. bestemmelserne i børneloven om faderskab fra den 1. december 2013 blev udvidet til også at omfatte medmoderskab.

1.4. Lovforslaget indebærer tillige en ophævelse af indfødsretslovens § 4 A, stk. 3, idet der ikke vurderes at være anledning til at begrænse forældremyndighedsindehaveres og værgers adgang til at afgive erklæring på vegne af mindreårige eller personer under værgemål i videre omfang, end hvad der følger af de almindelige regler om forældremyndighed og værgemål.

1.5. Endvidere indebærer lovforslaget, at der indføres en gebyrbetaling på 1.100 kr. ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret.

1.6. Lovforslaget indeholder herudover en bestemmelse om afholdelse af udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret.

1.7. Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse om foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret samt en bestemmelse om, at udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen vedrører. Herudover indeholder den foreslåede bestemmelse en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af sådanne dna-undersøgelser.

2. Gældende ret

2.1. Forholdet til grundlovens § 44

Efter grundlovens § 44, stk. 1, kan ingen udlænding få dansk indfødsret uden ved lov. Bestemmelsen indebærer, at det ikke kan overlades til administrative myndigheder eller til domstolene at træffe afgørelse om tildeling af dansk indfødsret til udenlandske statsborgere og statsløse personer.

Grundlovens § 44, stk. 1, antages dog ikke at være til hinder for, at der ved lov fastsættes bestemmelse om, at dansk indfødsret opnås automatisk, når visse faste kendsgerninger er til stede. Således er der f.eks. i den gældende indfødsretslov regler om, i hvilke tilfælde dansk indfødsret erhverves ved fødslen, ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab og ved adoption.

Bestemmelsen i grundlovens § 44, stk. 1, er heller ikke anset at være til hinder for fastsættelse af bestemmelser om udlændinges ret til at erhverve dansk indfødsret, når nogle bestemte betingelser er opfyldt. Sådanne bestemmelser om erhvervelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring fremgår af indfødsretslovens §§ 3 og 4, hvorefter nordiske statsborgere og tidligere danske statsborgere under visse betingelser kan erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring herom over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland.

Der bliver ikke derved af myndighederne truffet afgørelse om tildeling af indfødsret, idet det derimod blot af myndighederne konstateres, om de betingelser, der er fastsat i loven, er opfyldt.

Såfremt betingelserne for at afgive erklæring ikke er til stede, kan dansk indfødsret kun tildeles ved, at den pågældende optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse (naturalisation).

2.2. Erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 1 om erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen bygger på et afstamningsprincip, hvorefter forældrenes statsborgerskab har betydning for, om en person erhverver dansk indfødsret ved fødslen.

Det følger således af § 1, stk. 1, i lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004 med senere ændringer, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Er barnets forældre ikke gift, og er kun faderen dansk, erhverver barnet kun dansk indfødsret, hvis det er født her i riget.

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 1, stk. 1, fik sin nuværende ordlyd ved en ændring af indfødsretsloven i 1998 (lov nr. 1018 af 23. december 1998 om ændring af lov om dansk indfødsret, lov om offentlig auktion ved auktionsledere og lov om vagtvirksomhed (Ratifikation af Europarådskonventionen af 6. november 1997 om statsborgerret og ophævelse af krav om dansk indfødsret m.v.)).

Ved lovændringen skete der en vis ligestilling mellem børn født af gifte og ugifte forældre. Ændringen betød, at børn, der er født her i riget af såvel gifte som af ugifte forældre, erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis enten barnets moder eller fader er dansk. Efter de indtil da gældende regler erhvervede børn født uden for ægteskab kun dansk statsborgerskab ved fødslen, hvis moderen var dansk.

Ligestillingen mellem børn af gifte og ugifte forældre omfatter dog kun børn født her i landet, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt. Et barn født i udlandet uden for ægteskab erhverver således som hidtil kun dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen er dansk.

2.3. Erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring

2.3.1. De gældende bestemmelser om erhvervelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring fremgår af indfødsretslovens §§ 3 og 4, hvorefter nordiske statsborgere og tidligere danske statsborgere under visse betingelser kan erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring herom over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland.

2.3.2. Det følger af indfødsretslovens § 3, stk. 1, at den, der er statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige og opfylder betingelserne i stk. 2 eller stk. 3, erhverver dansk indfødsret ved over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.

Ifølge § 3, stk. 2, kan erklæring afgives af personer, der er fyldt 18, men endnu ikke 23 år, på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget, har haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 10 år, heraf sammenlagt

mindst 5 år inden for de sidste 6 år, er ustraffede og ikke er idømt foranstaltninger efter straffelovens kapitel 9 og ikke er sigtede for en lovovertrædelse.

Bopælskravet anses som udgangspunkt for opfyldt, når den erklærende har haft bopæl her i riget i 10 år, også selv om den pågældende i perioden jævnligt har været på ferieophold og andre kortvarige ophold i udlandet. Dog medtages ved beregningen af, om den erklærende har været ude af landet i sammenlagt mere end 1 år inden for de sidste 6 år, også almindelige ferieophold, idet alle udenlandsrejser – med undtagelse af f.eks. weekendophold – medtages ved beregningen.

Herudover følger det af § 3, stk. 3, at erklæring kan afgives af personer, der har erhvervet statsborgerret i Finland, Island, Norge eller Sverige på anden måde end ved naturalisation, er fyldt 18 år, har haft bopæl her i riget i de sidste 7 år og ikke i løbet af denne tid er idømt frihedsstraf eller foranstaltning, der kan ligestilles med frihedsstraf.

For så vidt angår kravet i § 3, stk. 2, om, at den erklærende på erklæringstidspunktet skal have haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 10 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år, ligestilles bopæl i et andet nordisk land med bopæl her i riget, dog kun i det omfang bopælstiden i det andet nordiske land ligger mindst 5 år forud for erklæringens afgivelse og før den erklærendes fyldte 16. år, jf. § 3, stk. 4.

Personer, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring i medfør af § 3, stk. 2, nr. 5, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 23 år, hvis den pågældende ikke findes skyldig i lovovertrædelsen, jf. § 3, stk. 5.

Bestemmelsen i § 3 har sin oprindelse i indfødsretsloven fra 1898 (lov nr. 42 af 19. marts 1898 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret), hvorefter en person, der ikke ved fødslen havde erhvervet dansk indfødsret, men dog var født her i riget, og som vedblivende havde haft sit hjemsted her indtil det fyldte 19. år, automatisk erhvervede dansk indfødsret, medmindre den pågældende forinden havde afgivet erklæring om ikke at ville erhverve dansk indfødsret og ved fyldestgørende attest havde godtgjort at have statsborgerskab i et andet land.

Ved lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret blev den automatiske erhvervelse af dansk indfødsret erstattet af en erklæringsadgang for bl.a. udlændinge mellem 21 og 23 år, der var født i Danmark og vedblivende havde haft deres bopæl her.

Ved lov nr. 399 af 11. december 1968 om ændring af lov om dansk indfødsret blev kravene om fødested samt vedblivende bopæl i Danmark ændret, således at den erklærende vedblivende skulle have haft bopæl i Danmark fra det fyldte 16. år og derudover tidligere have haft bopæl i Danmark i sammenlagt mindst 5 år. Særligt for statsløse og personer, der kunne godtgøre at ville miste deres hidtidige statsborgerskab ved erhvervelsen af dansk indfødsret, blev der stillet krav om bopæl i mindst 5 år inden erklæringens afgivelse og derudover bopæl i Danmark i en sammenlagt periode på mindst 5 år.

Ved lov nr. 1018 af 23. december 1998 om ændring af lov om dansk indfødsret, lov om offentlig auktion ved auktionsledere og lov om vagtvirksomhed blev kravet om vedblivende bopæl fra det fyldte 16. år ændret til et krav om bopæl her i landet i mindst 5 ud af de sidste 6 år. Formålet med lovændringen var at give den unge mulighed for at opholde sig i op til 1 år i udlandet i den periode, hvor studieophold, sabbatår mv. typisk finder sted, uden at miste muligheden for at erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring.

Ved lov nr. 1102 af 29. december 1999 om ændring af lov om dansk indfødsret blev kravet om, at den erklærende skal være ustraffet, indført.

Ved lov nr. 311 af 5. maj 2004 om ændring af indfødsretsloven fik § 3 sin nuværende affattelse. Erklæringsmuligheden blev i den forbindelse begrænset til statsborgere i de andre nordiske lande, dvs. Finland, Island, Norge og Sverige.

Erhverver en person dansk indfødsret i medfør af § 3, tilkommer indfødsretten som udgangspunkt også den pågældendes børn, jf. indfødsretslovens § 5.

2.3.3. Det følger af indfødsretslovens § 4, stk. 1, at har nogen, som ved fødslen har erhvervet dansk indfødsret, og som har boet her i riget indtil det fyldte 18. år, mistet indfødsretten, generhverver han, såfremt han har haft bopæl her i de sidste 2 år, indfødsretten ved over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, at den, der har mistet dansk indfødsret og derefter vedblivende har været statsborger i et nordisk land, generhverver indfødsretten, når han efter at have taget bopæl her i riget over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland afgiver skriftlig erklæring herom.

Begge bestemmelser har deres oprindelse i lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret.

Erhverver en person dansk indfødsret i medfør af § 4, tilkommer indfødsretten som udgangspunkt også den pågældendes børn, jf. indfødsretslovens § 5.

2.3.4. Erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 er betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater, jf. § 4 A, stk. 1.

Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan ifølge § 4 A, stk. 2, alene afgives af personer, som på tidspunktet for erklæringens afgivelse har lovligt ophold her i riget. Det følger endvidere af § 4 A, stk. 2, at erklæring dog ikke kan afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises.

Af indfødsretslovens § 4 A, stk. 3, følger det, at erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 ikke kan afgives ved værge eller af forældremyndighedens indehaver.

Endelig følger det af § 4 A, stk. 4, at en erklæring afgivet efter lovens § 3 eller § 4 afvises af den myndighed, som erklæringen er fremsat over for, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Justitsministeriet.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen

3.1.1. Efter den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 1, stk. 1, erhverver et barn født i udlandet, uden for ægteskab, kun indfødsret ved fødslen, hvis moderen er dansk, jf. pkt. 2.2 ovenfor. Denne forskelsbehandling ved adgangen til at opnå indfødsret kan imidlertid rejse spørgsmål i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 11. oktober 2011 i sagen *Genovese mod Malta* (53124/09).

Ved dommen har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol taget stilling til de maltesiske regler om statsborgerskab, hvorefter børn født uden for Malta og uden for ægteskab kun kunne opnå maltesisk

statsborgerskab, hvis deres moder var malteser. Det kan udledes af dommen, at forskelsbehandling ved adgangen til at opnå statsborgerskab, som alene beror på, om den pågældende er født inden for eller uden for ægteskab, vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 (om forbud mod diskrimination) i sammenhæng med artikel 8 (om retten til familieliv).

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 1, stk. 1, om erhvervelse af dansk indfødsret ved fødslen foreslås på den baggrund ændret med henblik på at ligestille børn født i og uden for ægteskab fuldt ud.

Med den foreslåede ændring vil et barn – uanset om det er født i eller uden for ægteskab – erhverve dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk.

Et barn født i udlandet, uden for ægteskab, af en udenlandsk mor og dansk far vil således fremover også erhverve dansk indfødsret ved fødslen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til ophævelse af indfødsretslovens § 1, stk. 1, 2. pkt.), og bemærkningerne hertil.

3.1.2. Med lovforslaget udvides indfødsretslovens § 1, stk. 1, til også at omfatte situationer, hvor barnets medmoder er dansk statsborger. Dette indebærer, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis medmoderen er dansk.

I forhold til begrebet medmoder henvises der til børnelovens §§ 27 og 27 a, der blev indsat i loven ved lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love, og ændret ved lov nr. 1313 af 27. november 2013 om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., vævsloven, børneloven, lov om børns forsørgelse og retsplejeloven.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til ændring af indfødsretslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.), og bemærkningerne hertil.

3.2. Erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring for unge som er født og opvokset i Danmark

3.2.1. Der foreslås indført en ny bestemmelse i indfødsretsloven (som § 3 A), hvorved unge, som er født i Danmark, får mulighed for under visse betingelser at erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af en erklæring herom over for statsforvaltningen.

Denne del af lovforslaget har til formål at give unge udlændinge, som er født og opvokset i Danmark og således har haft et godt grundlag for at indleve sig i danske forhold, mulighed for at opnå dansk indfødsret på en enkel og hurtig måde.

I den foreslåede erklæringsbestemmelse opregnes en række betingelser, som den unge skal opfylde for at kunne erhverve dansk indfødsret i henhold til bestemmelsen.

Erklæringsadgangen i den foreslåede bestemmelse i § 3 A er således betinget af, at den unge er født i Danmark. Herudover skal den unge enten have aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 efter 7-trins-skalaen eller være fyldt 18 år. Det er endvidere en betingelse, at den unge ikke er fyldt 19 år, at den unge på erklæringstidspunktet har bopæl i Danmark og har haft bopæl i Danmark i sammenlagt mindst 12 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år. Den unge må endvidere ikke være idømt eller meddelt en række nærmere fastsatte sanktioner, ligesom den pågældende ikke på erklæringstidspunktet må være sigtet for en lovovertrædelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til indfødsretslovens § 3 A, stk. 1, 2 og 4), og bemærkningerne hertil.

3.2.2. Særligt for så vidt angår den foreslåede betingelse i § 3 A, stk. 2, nr. 1, om, at den unge skal have aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 efter 7-trins-skalaen, bemærkes det, at det samlede karaktergennemsnit beregnes på baggrund af karaktererne i de aflagte prøver.

Kravet om, at folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse skal være aflagt, anses for 9. klasses vedkommende alene for opfyldt, hvis samtlige prøver i bundne prøvefag og prøvefag til udtræk er aflagt, og for 10. klasses vedkommende, hvis alle prøver i de obligatoriske fag er aflagt. Ved beregning af det samlede karaktergennemsnit tillægges alle prøvekarakterer den samme vægt. Standpunktskarakterer, karakterer for opgaver, vurderinger og evalueringer skal ikke medregnes i det samlede karaktergennemsnit.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til indfødsretslovens § 3 A, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

3.2.3. Danmark har tiltrådt FN's konvention af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap (Handicapkonventionen).

Efter konventionen har personer med handicap bl.a. ret til på lige fod med andre at erhverve statsborgerskab. Handicapkonventionen er ikke til hinder for, at der i forbindelse med ansøgninger om indfødsret kan stilles betingelser over for personer, der er omfattet af konventionen, på samme måde som der kan stilles betingelser over for personer, der ikke er omfattet af konventionens anvendelsesområde. De betingelser, der stilles, må dog ikke medføre diskrimination i forhold til personer omfattet af konventionen. I det omfang en person er omfattet af Handicapkonventionens anvendelsesområde, og betingelserne for erhvervelse af dansk indfødsret – sammenholdt med handicappet – udgør en barriere for, at den pågældende kan opnå statsborgerret, skal der være mulighed for dispensation fra disse betingelser.

På den baggrund forslås det, at personer, der ved lægeerklæring, jf. bilag 1, dokumenterer at have en langvarig nedsættelse af funktionsevnen, som påvirker evnen til eller muligheden for at gennemføre ét eller flere af folkeskolens afsluttende prøvefag i 9. eller 10. klasse, kan afgive erklæring, selv om den pågældende ikke har aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 efter stk. 2, nr. 1. Da forslaget har til hensigt at stille unge med en langvarig nedsættelse af funktionsevnen lige med andre unge i forhold til opnåelse af indfødsret, men ikke tilsigter en positiv særbehandling af denne gruppe, er det efter lovforslaget et krav, at den unge på erklæringstidspunktet er fyldt 15 år, og dermed har opnået den alder, ved hvilken unge normalt tidligst vil aflægge folkeskolens afsluttende prøver i 9. klasse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til indfødsretslovens § 3 A, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

3.2.4. På Justitsministeriets og statsforvaltningens hjemmesider vil der blive givet oplysning og vejledning om, hvordan unge, som er født og opvokset i Danmark, vil kunne opnå dansk indfødsret. Der vil bl.a. blive vejledt om proceduren for erhvervelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring, herunder hvilke betingelser den unge skal opfylde for at kunne erhverve dansk indfødsret efter den foreslåede erklæringsbestemmelse.

Der vil endvidere være mulighed for i forbindelse med skriftlig eller mundtlig kontakt til Justitsministeriet eller statsforvaltningen at modtage konkret vejledning om betingelserne for opnåelse af indfødsret ved afgivelse af erklæring.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til indfødsretslovens § 3 A), og bemærkningerne hertil.

3.2.5. Der vil efter lovforslaget komme til at gælde de samme regler for erklæringer afgivet efter den foreslåede bestemmelse i § 3 A, som for de øvrige bestemmelser om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, 5 og 6 (forslag til ændring af indfødsretslovens § 4 A, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., § 5, stk. 1, 1. pkt., og § 12, stk. 4), og bemærkningerne hertil.

3.3. Mindreårige og personer under værgemål

Lovforslaget indebærer en ophævelse af indfødsretslovens § 4 A, stk. 3, idet der ikke vurderes at være anledning til at begrænse forældremyndighedsindehaveres og værgers adgang til at afgive erklæring på vegne af mindreårige eller personer under værgemål i videre omfang, end hvad der følger af de almindelige regler om forældremyndighed og værgemål.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4 (forslag til ophævelse af indfødsretslovens § 4 A, stk. 3), og bemærkningerne hertil

3.4. Dna-undersøgelser

Der foreslås indført en ny bestemmelse om foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret samt en bestemmelse om, at udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen vedrører. Herudover indeholder den foreslåede bestemmelse en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af sådanne dna-undersøgelser.

Den foreslåede bestemmelse skal bl.a. ses i sammenhæng med, at indfødsretslovens § 1, stk. 1, 2. pkt. – hvorefter et barn født i udlandet uden for ægteskab ikke erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis kun faderen er dansk – foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Et barn født i udlandet, uden for ægteskab, af en udenlandsk mor og en dansk far vil derved fremover også erhverve dansk indfødsret ved fødslen.

Med ændringen af indfødsretslovens § 1, stk. 1, forventes det bl.a., at Justitsministeriet vil modtage flere sager, hvor personer anmoder om bevis for deres danske indfødsret (statsborgerretsbevis), og at det i flere sager fremover vil kunne forekomme, at det slægtskab, som danner grundlag for, at den, som sagen vedrører, har dansk indfødsret, eventuelt ikke kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret gennem de dokumenter m.v., der fremlægges.

På den baggrund findes det hensigtsmæssigt, at det fremgår udtrykkeligt af indfødsretsloven, at det kan kræves, at sagens person og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det krævede slægtskab, deltager i en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9 (forslag til indfødsretslovens § 12, stk. 7 og 8), og bemærkningerne hertil.

4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Handicapkonventionen.

Der henvises til pkt. 3.1, 3.2.3 og 3.3 ovenfor.

5. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Efter de gældende bestemmelser i indfødsretsloven erhverver børn født i udlandet uden for ægteskab kun dansk indfødsret ved fødslen, hvis moderen er dansk, jf. pkt. 2.2 ovenfor. Lovforslaget indebærer, at børn

født i udlandet uden for ægteskab tillige vil erhverve dansk indfødsret ved fødslen, hvis alene faderen er dansk, jf. pkt. 3.1 ovenfor. Lovforslaget har på den baggrund positive ligestillingsmæssige konsekvenser.

Lovforslaget vurderes endvidere at have positive konsekvenser for ligestilling af kvindelige par med par af forskelligt køn, idet lovforslaget indebærer, at en dansk medmoder vil kunne aflede sit statsborgerskab til sine børn.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre en øget mængde erklæringssager i statsforvaltningen. Merudgifterne forbundet med behandling af de yderligere sager finansieres ved et gebyr på 1.100 kr. pr. erklæringssag.

Det foreslåede gebyr vil ligeledes omfatte nye erklæringssager for nordiske og tidligere danske statsborgere, som i dag behandles gebyrfrit.

Lovforslaget må endvidere forventes at medføre et øget antal sager om pasudstedelse og ansøgning om bevis for dansk indfødsret via de danske repræsentationer. Merudgifterne forbundet med behandling af de yderligere sager vil blive finansieret i overensstemmelse med reglerne i den gældende bekendtgørelse om betaling for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten, herunder ved timebetaling i komplicerede og tidskrævende sager.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget vil bevirke, at flere personer erhverver dansk indfødsret ved fødslen. Disse personer vil således ikke længere være henvist til at søge om dansk indfødsret ved naturalisation.

Endvidere vil lovforslaget bevirke, at unge, som er født og opvokset i Danmark, under visse betingelser vil kunne opnå dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. november 2013 til den 9. december 2013 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Børnerådet, Børns Vilkår, Danes Worldwide, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors Landskontoret, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Forenin-

gen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Landsforeningen Adoption og Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Lærernes Centralorganisation, Mellemfolkeligt Samvirke, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Politiforbundet i Danmark, Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigspolitiet, Rotary Denmark, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, samtlige byretter, statsforvaltningen, Uddannelsesforbundet, Uddannelsesstyrelsen, UNHCR og Ægteskab uden Grænser.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre en øget mængde sager i statsforvaltningen. Merudgifterne forbundet med sagsbehandlingen finansieres ved et nyt gebyr på alle erklæringssager.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Flere personer vil erhverve dansk indfødsret ved fødslen. Disse personer vil således ikke længere være henvist til at søge om dansk indfødsret ved naturalisation. Endvidere vil unge, som er født og opvokset i Danmark, under visse betingelser kunne opnå dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis medmoderen er dansk, jf. den foreslåede ændring af *1. pkt.*

I forhold til begrebet medmoder henvises der til børnelovens §§ 27 og 27 a, der er indsat i loven ved lov nr. 652 af 12. juni 2013 om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love, og ændret ved lov nr. 1313 af 27. november 2013 om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., vævsloven, børneloven, lov om børns forsørgelse og retsplejeloven.

Der tilsigtes ikke med den foreslåede bestemmelse ændringer i indfødsretslovens eksisterende faderbegreb og moderbegreb, som bygger på et afstamningsprincip.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 og 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 1, stk. 1, erhverver et barn dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Er barnets forældre ikke gift, og er kun faderen dansk, erhverver barnet kun dansk indfødsret, hvis det er født her i riget, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt.

Med henblik på at ligestille børn født i og uden for ægteskab foreslås bestemmelsen i *2. pkt.* ophævet.

Den foreslåede ændring indebærer, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen, moderen – eller medmoderen, jf. ovenfor om den foreslåede ændring af 1. pkt. – er dansk. Der skabes således med den foreslåede ændring en fuldstændig ligestilling i forhold til erhvervelse af dansk indfødsret mellem børn født i og uden for ægteskab.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 og 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 3 A* indføres en adgang for visse unge udlændinge til at opnå dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring. Erklæring kan afgives over for statsforvaltningen.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i *§ 3 A, stk. 1,* en betingelse, at den unge er født i Danmark (”her i riget”).

De betingelser, der i øvrigt skal være opfyldt for at opnå dansk indfødsret efter bestemmelsen, fremgår af *§ 3 A, stk. 2, nr. 1-8.*

Ifølge den foreslåede bestemmelse i *nr. 1* er det således en betingelse, at den unge har aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 eller er fyldt 18 år.

Unge, der har aflagt de afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 efter 7-trins-skalaen, vil kunne opnå dansk indfødsret, såfremt de pågældende opfylder de øvrige betingelser i § 3 A.

Det samlede karaktergennemsnit for de afsluttende prøver i *9. klasse* skal udregnes som et gennemsnit af prøvekarakterne i de fag, i hvilke der er aflagt prøve, jf. folkeskolelovens regler herom. De afsluttende prøver i 9. klasse kan alene anses for aflagt, hvis samtlige prøver i bundne prøvefag og prøvefag til udtræk er aflagt. Prøver i øvrige fag i 9. klasse vil, i den udstrækning de aflægges, indgå i udregningen af det samlede karaktergennemsnit, men aflæggelse af disse prøver er dog ikke en selvstændig forudsætning for, at de afsluttende prøver i 9. klasse kan anses for aflagt. Ved beregning af gennemsnittet tillægges alle prøvekarakterer den samme vægt. Standpunktskarakterer, karakterer for opgaver, vurderinger og evalueringer skal ikke medregnes i det samlede karaktergennemsnit.

Det samlede karaktergennemsnit for de afsluttende prøver i *10. klasse* skal udregnes som et gennemsnit af prøvekaraktererne i de fag, i hvilke der er aflagt en prøve, jf. folkeskolelovens regler herom. For at de afsluttede prøver i 10. klasse kan anses for aflagt, forudsættes det, at alle prøver i de obligatoriske fag er aflagt. Prøver i øvrige fag i 10. klasse vil, i den udstrækning de aflægges, indgå i udregningen af det samlede karaktergennemsnit, men aflæggelse af disse prøver er ikke en selvstændig forudsætning for, at bestemmelsens krav om, at afsluttende prøver i 10. klasse kan anses for opfyldt. En elev i 10. klasse kan vælge at kombinere prøverne, så eleven vælger at aflægge 10. -klasseprøver i ét eller flere fag og 9. -klasseprøver i andre fag, jf. folkeskolelovens regler herom. Hvor mange og hvilke prøver, der hermed kræves aflagt i det enkelte obligatoriske fag, afhænger af, om faget aflægges på 9. -klasse-niveau eller 10. -klasse-niveau. Ved beregning af gennemsnittet tillægges alle prøvekarakterer den samme vægt. Standpunktskarakterer, karakterer for opgaver, vurderinger og evalueringer skal ikke medregnes i det samlede karaktergennemsnit.

Dokumentation for folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse skal foreligge i originalt eksemplar eller bekræftet kopi.

Unge, som ikke har aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 efter 7-trins-skalaen, vil fra det fyldte 18. år kunne opnå dansk indfødsret ved erklæring, forudsat at de øvrige betingelser i § 3 A er opfyldt.

Efter den foreslåede bestemmelse i *nr. 2* kan erklæring alene afgives indtil det fyldte 19. år, jf. dog den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 4.

Det er i henhold til den foreslåede bestemmelse i *nr. 3* desuden en betingelse for at opnå dansk indfødsret ved erklæring, at den unge på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget. Det bemærkes, at et krav om bopæl i Danmark på erklæringstidspunktet også er indeholdt i de gældende erklæringsbestemmelser i indfødsretsloven.

Ved vurderingen af, om en person har bopæl i Danmark, lægges oplysningerne i Det Centrale Personregister som udgangspunkt til grund. Efter lov om Det Centrale Personregister forstås ved "bopæl" det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele. Fraflytning til udlandet skal dog først anmeldes ved ophold i udlandet over 6 måneder, og det er forudsat, at statsforvaltningen anmoder den erklærende om nærmere oplysninger om ophold i udlandet.

Den foreslåede bestemmelse i *nr. 4* indeholder desuden et krav om, at den unge har haft bopæl i Danmark i sammenlagt mindst 12 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år. Kravet om mindst 5 års ophold inden for de sidste 6 år foreslås med henblik på at give den unge mulighed for at opholde sig i op til 1 år i udlandet i den periode, hvor studieophold mv. typisk finder sted, uden derved at miste muligheden for at erhverve dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring. Der kan også være tale om flere kortere ophold i udlandet, men der må ikke inden for de omhandlede 6 år være tale om mere end sammenlagt 1 års ophold i udlandet. Den foreslåede bestemmelse svarer på dette punkt til den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 3, stk. 2, om erklæringsadgang for nordiske statsborgere mellem 18 og 23 år.

Af de foreslåede bestemmelser i *nr. 5-8* følger et vandelskrav.

Af bestemmelsen i *nr. 5* fremgår således de idømte sanktioner, der vil udelukke en person fra at opnå dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af den foreslåede § 3 A. Hvorvidt en person er idømt en af de opregnede sanktioner konstateres ved opslag i Det Centrale Kriminalregister.

Det er en betingelse, at personen ikke er idømt bøde på 3.000 kr. og derover eller 20 dagbøder og derover for overtrædelse af straffeloven. Personen må endvidere ikke være idømt bøde for spirituskørsel eller bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Herudover må personen ikke være idømt bøde for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed samt forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv.

Det er endvidere en betingelse, at personen ikke er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf, eller forvaring, anbringelses- eller behandlingsdom eller ungdomssanktion.

Det følger desuden af de foreslåede bestemmelser i *nr. 6 og 7*, at personer, der er meddelt tiltalefrafald med vilkår, jf. retsplejelovens § 723, eller er meddelt advarsel efter lov om euforiserende stoffer, ikke vil kunne opnå indfødsret efter bestemmelsen. Endvidere følger det af den foreslåede bestemmelse i *nr. 8,* at erklæring ikke kan afgives af personer, der er sigtede for en lovovertrædelse.

Det foreslåede vandelskrav er fastsat i overensstemmelse med de sanktioner, der efter den gældende cirkulæreskrivelse nr. 9253 af 6. juni 2013 om naturalisation er til hinder for opnåelse af dansk indfødsret ved naturalisation eller er til hinder herfor i en bestemt periode.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, at personer, der er fyldt 15 år, og som ved lægeerklæring, jf. bilag 1, dokumenterer at have en langvarig nedsættelse af funktionsevnen, som påvirker evnen til eller muligheden for at gennemføre ét eller flere af folkeskolens afsluttende prøvefag i 9. eller 10. klasse, kan afgive erklæring, selv om den pågældende ikke har aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 efter stk. 2, nr. 1, og selv om den pågældende ikke er fyldt 18 år. Erklæringsadgangen forudsætter, at de øvrige betingelser i § 3 A er opfyldt.

Som eksempler på funktionsnedsættelser af fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk karakter, der kan medføre en langvarig nedsættelse af funktionsevnen, kan nævnes mobilitetsproblemer, f.eks. langvarige problemer med ryg, arme og ben, kroniske eller fremadskridende sygdomme, f.eks. sklerose og hjerte-kar-sygdomme, psykiske lidelser, f.eks. langvarig depression, langvarig skizofreni, langvarige psykoser og langvarig eller kronisk PTSD, langvarige problemer med sanser og kommunikation, f.eks. afasi, samt udviklingshæmmede og hjerneskadede. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at ligestille personer, der på grund af en langvarig nedsættelse af funktionsevnen ikke kan opfylde betingelsen om at have aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 i stk. 2, nr. 1, med andre personer. Der henvises til pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det er en forudsætning, at den pågældende har opnået den alder, ved hvilken unge normalt tidligst vil aflægge folkeskolens afsluttende prøver i 9. klasse. Elever vil normalt være 15-16 år ved aflæggelse af de afsluttende prøver i 9. klasse. Det foreslås derfor, at den foreslåede erklæringsadgang efter § 3 A, stk. 3, ledsages af et alderskrav på 15 år.

Unge, som er fyldt 18 år, vil kunne opnå dansk indfødsret ved erklæring, jf. stk. 2, nr. 1, uden at opfylde betingelserne i stk. 3, og uden at have aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02, forudsat, at de øvrige betingelser i § 3 A er opfyldt.

Det foreslås endvidere, at der i forhold til erklæringer, som afgives i medfør af § 3 A, stk. 3, indføres blankettvang, således at dokumentation for, at den unge har en langvarig nedsættelse af funktionsevnen, som påvirker eller påvirkede evnen til eller muligheden for at gennemføre ét eller flere af folkeskolens afsluttende prøvefag i 9. eller 10. klasse, kun kan foreligge i form af den særlige lægeerklæring til brug ved statsforvaltningens behandling af erklæringer om dansk indfødsret, som er optrykt som bilag

1. Blankettvang foreslås med henblik på at sikre, at statsforvaltningen entydigt kan konstatere, om betingelsen er opfyldt. Lægeerklæringen skal foreligge i originalt eksemplar eller bekræftet kopi.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, at personer, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 2, nr. 8, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 19 år, hvis den pågældende ved afgørelsen ikke er blevet idømt en sanktion omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 2, nr. 5, eller meddelt tiltalefrafald eller advarsel efter de foreslåede bestemmelser i stk. 2, nr. 6 og 7.

Hvis den unge idømmes eller meddeles en sanktion, der ikke er omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 2, nr. 5-7 – f.eks. en bøde på 500 kr. for butikstyveri – vil den pågældende således kunne afgive erklæring på ny, jf. den foreslåede bestemmelse i § 3 A, stk. 4.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i § 4 A, stk. 1, er erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater.

Den foreslåede ændring af *§ 4 A, stk. 1*, indebærer, at erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 3 A på tilsvarende vis er betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater.

Efter den gældende bestemmelse i § 4 A, stk. 2, kan erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 alene afgives af personer, som på tidspunktet for erklæringens afgivelse har lovligt ophold her i riget. Erklæring kan dog ikke afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises.

Med den foreslåede ændring af *§ 4 A, stk. 2*, vil bestemmelsen tillige omfatte erklæringer afgivet i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 4, at til brug for konstateringen af, om en person kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring efter §§ 3 og 4, kan den myndighed, der modtager erklæringen, indhente oplysninger, også i elektronisk form, fra Det Centrale Kriminalregister.

Med den foreslåede ændring af *§ 12, stk. 4,* vil bestemmelsen tillige finde anvendelse i forhold til erklæringer afgivet i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

Til nr. 4

Efter den gældende bestemmelse i § 4 A, stk. 3, kan erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 ikke afgives ved værge eller af forældremyndighedens indehaver. Bestemmelsen foreslås ophævet. Ophævelsen af bestemmelsen betyder, at de almindelige regler om værgemål og forældremyndighed finder anvendelse.

Det bemærkes, at efter §§ 2 og 3 i forældreansvarsloven skal forældremyndighedens indehaver drage omsorg for barnet og kan træffe afgørelse om dets personlige forhold ud fra barnets interesse og behov. Har forældre fælles forældremyndighed, kræver væsentlige beslutninger vedrørende barnets forhold enighed mellem forældrene. Erklæring om erhvervelse af dansk indfødsret vedrørende en person under 18 år vil derfor skulle afgives af forældremyndighedsindehaveren eller af begge forældremyndighedsindehavere, hvis der er fælles forældremyndighed, og i den udstrækning der er tale om børn, som har den fornødne

alder og modenhed, da tillige af barnet, jf. i den forbindelse reglerne i FN's konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder.

For så vidt angår voksne personer under værgemål indebærer en ophævelse af bestemmelsen, at personer, som er ude af stand til selv at afgive erklæring, vil kunne benytte erklæringsadgangen ved en erklæring afgivet af værgen på den pågældendes vegne, i den udstrækning værgemålet omfatter spørgsmål om indfødsret.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i § 4 A, stk. 4, afvises en erklæring afgivet efter lovens § 3 eller § 4 af den myndighed, som erklæringen er fremsat over for, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Justitsministeriet.

Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen tillige omfatte erklæringer afgivet i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

Til nr. 6

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 1, at erhverver en person indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af §§ 3 eller 4, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift, under 18 år og bosat her i riget. For et adoptivbarn er det tillige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret.

Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen tillige omfatte personer, som erhverver dansk indfødsret i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 3 A.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, betales et gebyr på 1.000 kr. ved indgivelse af ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation.

Der betales i dag ikke gebyr ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret.

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 12, stk. 1,* indføres en gebyrbetaling på 1.100 kr. ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret. Det foreslåede gebyr vil ligeledes omfatte nye erklæringssager for nordiske og tidligere danske statsborgere, som hidtil har været behandlet gebyrfrit.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring af § 12, stk. 1, 2. pkt., der med den i § 1, nr. 7, foreslåede ændring bliver § 12, stk. 1, 3. pkt., er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrernes betaling og undtagelser herfra. Med den foreslåede ændring af § 12, stk. 1, 3. pkt., vil bestemmelsen fremadrettet omfatte gebyrer efter både 1. pkt. (om naturalisationssager) og 2. pkt. (om erklæringssager).

I den bekendtgørelse, der efter lovens vedtagelse agtes udstedt, vil det, for så vidt angår erklæringssager, bl.a. blive fastsat, *at* gebyret skal betales ved erklæringens afgivelse, *at* der kun skal betales gebyr én gang, og *at* gebyret ikke tilbagebetales, hvis erklæringen afvises. Det vil endvidere blive fastsat, *at* der ikke skal betales gebyr for børn, der er omfattet af deres forældres erklæring.

Til nr. 9

Det foreslås, at der i indfødsretslovens § 12, indsættes en bestemmelse (som *stk. 6*), hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af en sag om dansk indfødsret afholdes af den, som sagen vedrører.

Oversættelse af udenlandske dokumenter vil bl.a. kunne være relevant i forhold til ansøgninger om naturalisation, ansøgninger om bevis for og bevarelse af dansk indfødsret samt ved erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring.

I det omfang, at det følger af den nordiske sprogkonvention, at statsborgere i et andet nordisk land kan indsende dokumenter, der er affattet på den pågældendes eget sprog, vil der ikke blive stillet krav om oversættelse.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 7,* præciseres det, at det til brug for behandlingen af en sag om dansk indfødsret kan kræves, at den, som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det slægtskab, som danner grundlag for en konstatering af dansk indfødsret eller en opnåelse af dansk indfødsret, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet, hvis dette ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret.

En dna-undersøgelse kan alene kræves, hvis slægtskabet ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis der ikke fremlægges dokumentation for det krævede slægtskab, hvis de dokumenter, der fremlægges, ikke kan ægthedsvurderes, eller hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der indikerer, at det krævede slægtskab ikke foreligger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer alene, at det præciseres, at det efter en konkret vurdering i den enkelte sag kan kræves, at den, som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det krævede slægtskab, deltager i en dna-undersøgelse.

Såvel den, som sagen vedrører, som den anførte slægtnings undladelse af at medvirke til en dna-undersøgelse, kan efter en konkret vurdering af de oplysninger, der foreligger i sagen, komme sagens person til skade og vil således bl.a. kunne føre til, at der meddeles afslag på opnåelse af dansk indfødsret, eller at det meddeles, at Justitsministeriet ikke kan konstatere, hvorvidt vedkommende har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, og at der derfor ikke kan udstedes et bevis for vedkommendes danske indfødsret. I vurderingen heraf kan der bl.a. lægges vægt på, med hvilken usikkerhed de foreliggende oplysninger i sagen fastslår slægtskabet, og om der foreligger særlige forhold, der kan begrunde den manglende medvirken.

Kravet om, at den, som sagen vedrører, og den anførte slægtning medvirker til en dna-undersøgelse, er knyttet til den konkrete sag om dansk indfødsret. Et krav om deltagelse i en dna-undersøgelse bortfalder således, hvis sagen om dansk indfødsret efterfølgende frafaldes.

Af den foreslåede bestemmelse fremgår endvidere, at udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen vedrører.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 12, stk. 8,* indeholder en bemyndigelse til, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret.

Der vil med hjemmel i denne bestemmelse i en bekendtgørelse i givet fald blive fastsat regler om, hvilken fremgangsmåde der skal anvendes ved foretagelse af dna-undersøgelser, herunder i forhold til hvor udtagelse af spyt- eller blodprøver eller andre tilsvarende prøver skal finde sted, samt hvor selve dna-analysen

skal foretages. Fremgangsmåden vil kunne fastsættes i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der bl.a. anvendes på familiesammenføringsområdet, hvorefter foretagelse af mundskrab bl.a. foretages af læger på danske repræsentationer i udlandet, mens selve dna-analysen foretages af Retsgenetisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut, Københavns Universitet, efter anmodning fra udlændingemyndighederne.

Til nr. 10

Det foreslås, at *bilag 1* til denne lov optages som bilag 1 til loven.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

§ 1, nr. 1, finder ikke anvendelse for børn, der er født før lovens ikrafttræden. For disse børn finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Til § 3

Den foreslåede § 3 indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 1. Et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Er barnets forældre ikke gift, og er kun faderen dansk, erhverver barnet kun dansk indfødsret, hvis det er født her i riget.

Stk. 2. (Udelades)

Lovforslaget

§ 1

I lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, som ændret ved lov nr. 542 af 24. juni 2005 og lov nr. 647 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 1, stk. 1*, *1. pkt.*, ændres »eller moderen« til: », moderen eller medmoderen«, og *2. pkt.,* ophæves.

2. Efter § 3 indsættes:

»**§ 3 A.** En udlænding, der er født her i riget og opfylder betingelserne i stk. 2, erhverver dansk indfødsret ved over for statsforvaltningen at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Erklæring kan afgives af personer, der

1) har aflagt folkeskolens afsluttende prøver i 9. eller 10. klasse med et samlet karaktergennemsnit på mindst 02 eller er fyldt 18 år,
2) ikke er fyldt 19 år,
3) på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget,
4) har haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 12 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år,
5) ikke er idømt
   a) bøde på 3.000 kr. og derover,
   b) 20 dagbøder og derover for overtrædelse af straffeloven,
   c) bøde for spirituskørsel,
   d) bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer,
   e) bøde for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13,
   f) betinget eller ubetinget frihedsstraf, eller
   g) forvaring, anbringelses- eller behandlingsdom eller ungdomssanktion,
6) ikke er meddelt tiltalefrafald med vilkår, jf. retsplejelovens § 723,
7) ikke er meddelt advarsel efter lov om euforiserende stoffer, og
8) ikke er sigtede for en lovovertrædelse.

Stk. 3. Stk. 2, nr. 1, finder ikke anvendelse for personer, der er fyldt 15 år, og som ved lægeerklæring, jf. bilag 1, dokumenterer at have en langvarig nedsættelse af funktionsevnen, som påvirker evnen til eller muligheden for at gennemføre ét eller flere af folkeskolens afsluttende prøvefag i 9. eller 10. klasse.

Stk. 4. Personer, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring, jf.

stk. 2, nr. 8, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 19 år, hvis den pågældende ved afgørelsen ikke er blevet idømt en sanktion omfattet af stk. 2, nr. 5, eller meddelt tiltalefrafald eller advarsel efter stk. 2, nr. 6 og 7.«

§ 4 A. Erhvervelse af dansk indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 er betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater.

3. I *§ 4 A, stk. 1*, ændres »§§ 3 og 4« til: »§§ 3-4«.

Stk. 2. Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan alene afgives af personer, som på tidspunktet for erklæringens afgivelse har lovligt ophold her i riget. Erklæring kan dog ikke afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises.

I *§ 4 A, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »§§ 3 og 4« til: »§§ 3-4«.

Stk. 3. Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan ikke afgives ved værge eller af forældremyndighedens indehaver.

4. *§ 4 A, stk. 3*, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

Stk. 4. En erklæring afgivet efter lovens § 3 eller § 4 afvises af den myndighed, som erklæringen er fremsat over for, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

5. I *§ 4 A, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 3 eller § 4« til: »§§ 3, 3 A eller 4«.

§ 5. Erhverver en person indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af §§ 3 eller 4, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift, under 18 og bosat her i riget. For et adoptivbarn er det tillige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret.

6. I *§ 5, stk. 1, 1. pkt*., indsættes efter »§§ 3«: », 3 A«.

Stk. 2. Ud over de i stk. 1 nævnte betingelser er det endvidere en betingelse for, at et barn kan omfattes af erhvervelsen af dansk indfødsret, at det godtgøres, at barnet ved erhvervelsen mister sit statsborgerskab i andre stater, medmindre den anden af barnets forældre fortsat har statsborgerskab dér og ligeledes har del i forældremyndigheden.

§ 12. Ved indgivelse af ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation betales et gebyr på 1.000 kr. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om gebyrets betaling og undtagelser herfra.

7. I *§ 12, stk. 1*, indsættes efter *1. pkt.*:
»Ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret betales et gebyr på 1.100 kr.«

Stk. 2. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af denne lov.

8. I *§ 12, stk. 1, 2. pkt.*, der bliver 3. pkt., ændres »gebyrets« til: »gebyrernes«.

Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan hos skattemyndigheder og andre myndigheder indhente de oplysninger, også i elektronisk form, om ansøgere om dansk indfødsret og disses børn, som er nødvendige for at behandle ansøgningerne.

Stk. 4. Til brug for konstateringen af, om en person kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring efter §§ 3 og 4 kan den myndighed, der modtager erklæringen, indhente oplysninger, også i elektronisk form, fra Det Centrale Kriminalregister.

Stk. 5. (Udelades)

3. I *§ 12, stk. 4*, ændres »§§ 3 og 4« til: »§§ 3-4«.

9. I *§ 12* indsættes som *stk. 6-8*:

»*Stk. 6.* Udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af en sag om dansk indfødsret afholdes af den, som sagen vedrører.

Stk. 7. Til brug for behandlingen af en sag om dansk indfødsret skal den, som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det slægtskab, som danner grundlag for en konstatering af dansk indfødsret eller en opnåelse af dansk indfødsret, medvirke til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet, hvis dette ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret. Udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen om dansk indfødsret vedrører.

Stk. 8. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret.«

10. Som *bilag 1* indsættes bilag 1 til denne lov.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse for børn, der er født før lovens ikrafttræden. For disse børn finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.